

Moderne Tider

Line Vaaben

ABONNEMENT LÆSETID 4 MIN.

Et liv er forbi: Kazio Kierpaul

Lige fra han kom til verden i Warszawa, til han døde på Nørrebro, var Kazio Kierpaul rebel. Som spillemand, komponist og kapelmester fik han afløb for både indre dæmoner og politisk indignation

Kazio Kierpaul (nr. to fra højre) i selskab med et af de mange orkestre, han spillede med

🕒 20. januar 2018

🗨️ Kommentarer (0)

Sent om aftenen ved juletid sidst i 1990'erne, tog den gamle slumstormer Kazio Kierpaul sin 10-årige søn Christoffer ned til legetøjsbutikken på Nørrebrogade. Med sig havde han en sort sprittusch og sammen malede de hugtænder på Fætter-BR. Figuren var et symbol på monokapitalismen, og særlig ond, fordi han var henvendt til børn, forklarede han til Christoffer Kierpaul:

»Det var grineren, og sådan var min far: Han blev ved med at være rebel.«

Kazio Kierpaul blev født med modstand i blodet i Warszawa i 1952. Forældrene, Jan og Regina, var kommunister. Jan havde deltaget i Den Spanske Borgerkrig, Regina havde som jøde overlevet et ophold i en koncentrationslejr. Efter Kazio fik parret lillebror Heinrich, født spastisk og hørehæmmet.

Og netop for at få bedre forhold for ham, rejste de til Danmark, hvor Jan Kierpaul fik arbejde på den polske ambassade. Da Kazio var 10 år døde hans mor af kræft, og to år efter gik hans far bort på grund af sukkersyge. Heinrich kom på handicapinstitution, men Kazio nægtede at komme på børnehjem, og kommunen installerede ham i stedet på en ungdomspension og senere i eget værelse i Albertslund.

Spillemand og buschauffør

Trods en åbenlys begavelse, tog han aldrig sin realeksamen, og som 18-årig engagerede han sig i slumstormerbevægelsen. Han lærte sig at spille guitar, banjo og siden violin og harmonika og blandede folkemusik med rock i dansksprogede protestsange. Gennem musikken fik han afløb for både indre dæmoner og politisk indignation, og i 1971 var han blandt andet med til at skrive gruppen Slumstormernes hit, »**Det kan blive bedre kammerat**« <<https://www.youtube.com/watch?v=XfwqWSYwy-I>> .

I årene efter spillede han med alt og alle i både Danmark og Sverige. Først i det politiske rockband Oktobergruppen og senere i Familie Orkestret blev han fast inventar på københavnske spillesteder og til politiske møder. Kazio Kierpaul spillede til kampen om Byggeren, i det besatte hus Allotria og i Ryesgade trak han i harmonikaen foran barrikaderne. Familie Orkestret turnerede i hele landet, men spillede også både i Folkets Hus og Ungdomshuset med sange som »**Jord i hovedet**« <https://www.youtube.com/watch?v=JfmdZ_ZbDmI> « og »**Sikken elendighed**« <<https://www.youtube.com/watch?v=pCzbfkQWQug>> «.

Ved siden af musikken tjente han penge ved småjob på byggepladser og senere som buschauffør. Han underviste også i musik blandt andet på Tidens Højskole, hvor han i 1985 forelskede sig i keramikeren Birthe May. De fik sammen sønnen Christoffer i 1989, og selv om de gik fra hinanden efter ti år, forblev de nære venner og boede tæt på hinanden på Nørrebro.

Omkring musikken var Kierpaul passioneret, kompromisløs og nysgerrig. I slutningen af 1980'erne opdagede han, at danske folkemelodier havde overlevet på De Vestindiske Øer. Han undersøgte forbindelsen, døbte genren polcalypso og dannede dansebandet The Original Danish Polcalypso Orchestra, som de følgende årtier turnerede og spillede blandt andet på De Vestindiske Øer.

Kierpaul engagerede sig i folkedans, i lokalradio, i folkemusikfestivalen på Lyø og sad i bestyrelsen for Stengade 30 og i Nørrebro bydelsråd for Enhedslisten. Han talte flydende polsk og opsøgte gennem årene sine familierødder i både hjemlandet og i Israel og i USA.

Det østeuropæiske slog tydeligt igennem, når han lavede mad – blandt andet 'bigos' med surkål og pølsestykker, druegurker og senep til. Helst skulle maden være stærk, og han havde gerne en flaske tabasco med sig, så han kunne hælde ekstra chili på.

Et brag af en begravelse

Ud over tabasco, havde han også altid tobak ved hånden, og for knap ti år siden fik han konstateret halskræft. Kierpaul fik strålebehandling og kom sig, selv om hans spiserør var indsnævret og han ikke længere kunne ramme de højeste toner, når han sang. Han knoklede dog videre både som chauffør og med sine mange musikalske projekter, blandt andet sit nye band, Paulski og den ny Verdensorden.

2017 var et travlt år for Kazio Kierpaul. 100-året for salget af De Vestindiske Øer bragte ham tilbage til øerne, og han modtog også en spillemandspris. Men han var ikke god til at passe på sig selv: han havde hjerteproblemer, vejede lidt for meget og røg stadig, og var også træt og modløs efter tabet af en nær veninde til kræft. Sidst i 2017 lagde han planer om at arbejde mindre for at få mere tid til sig selv. Han nåede dog ikke at føre det ud i livet. Han blev fundet død i sin lejlighed lige efter nytår, hvor han fredeligt var faldet om – indhentet af mange års hektisk liv.

Kazio Kierpaul efterlader sig stilhed og en lejlighed fyldt med instrumenter og tusindvis af kassettebånd. Bisættelsen blev holdt som et brag af en fest med mere end 400 deltagere og hans egne numre som musikalsk akkompagnement. Som afslutning blev kisten kørt en tur rundt på Blågård's Plads med fuld musik og ildshow og en hale af venner og familie efter rustvognen.

Få Line Vaabens artikler på mail

Tilmeld

Et liv er forbi

På denne plads fortæller vi hver uge om en afdød person på basis af samtaler med de pårørende.

Skriv til: modernetider@information.dk

Seneste artikler

Et liv er forbi: Gerd Karlsen

13. januar 2018